

DE
VASIS CORDIS
PROPRIIS

REYMAN

1737

43710/9

DISSERTATIONEM INAUGURALEM
DE
VASIS CORDIS PROPRIIS

PRO LICENTIA INPETRANDI
SUMMOS IN MEDICINA HONORES

PRAESIDE

D. ALBERTO HALLER

MED. ANATOM. CHIR. ET BOT. P. P. O.

PUBLICO ERUDITORUM EXAMINI SUBJICIET

HENRICVS CHRISTIANVS

R E Y M A N

DILLEBERGO-NASSAVICUS

AD DIEM VII. SEPTEMBR. MDCCXXXVII.

HORA LOCOQUE SOLITIS.

GOETTINGAE
APUD A. VANDENHOECK, ACAD. TYPOGR.

DISSERTATION

DE

VIAS CORPIS

PHYSIOLOGIA

ET MEDICINA

ET

D. ALBERTO HALLER

PHYSIOLOGIA

ET MEDICINA

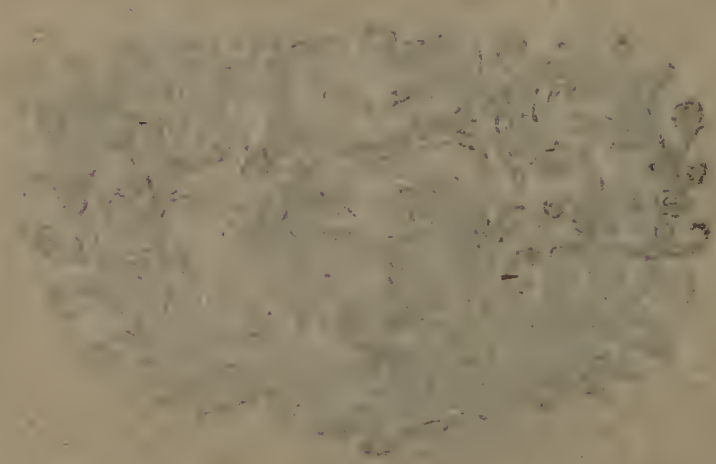
CHRISTIANVS

RECTOR

UNIVERSITATIS

ET ALII

SCIENTIARVM

Basileae

THESES PROBLEMATICAE.

I.

Cordis vis non oritur a Nervis, neque ab arteriis Coronariis, neque a vi ebulliente quacunque.

II.

Vis ejus neque recte aestimata est hactenus, neque potest aestimari.

III.

Arteriarum vis elastica, non muscularis est, sed spontanea, neque eget adfluxu Sanguinis in Arteriolas Membranarum quae majores Arterias constituunt.

IV.

Arteriolae quae constituunt membranas arteriarum majorum, habent motus synchronos cordi, alternos cum arteriis.

V.

Quae natura Globuli sanguinei? annon maxima pars ejus pinguedo est? Videtur id docere Chyli cum sanguine comparatio, ea quae fiunt in pinguibus qui emaciantur, in macilentis qui inpinguescunt.

VI.

An ergo Globulus sanguineus bulla aëre plena? an hinc adeo elasticus? Non videtur.

THESES HYPOTHETIQUES

I.
Cordis vis non est in se ipsa, sed in
aeris coronis, et in se ipsa non
est.

II.
Vis non est in se ipsa, sed in
aeris coronis, et in se ipsa non
est.

III.
Aerem vis non est in se ipsa, sed
in se ipsa, et in se ipsa non
est.

IV.
Aerem vis non est in se ipsa, sed
in se ipsa, et in se ipsa non
est.

V.
Quia aerem vis non est in se ipsa,
et in se ipsa non est, et in se ipsa
non est, et in se ipsa non est.

VI.
An ergo, Globulus sanguinis non
plenus, et hinc adeo elasticus? Non videtur.

DISSERTATIO INAUGURALIS

ANATOMICA ATQUE MEDICA

DE

VASIS CORDIS

PROPRIIS.

§. I.

Minutas quasdam Observationes tradituri, quae neque penitus novae neque magni momenti videri possunt, confidentiam omnem petimus a veritate ejus, quidquid est quod proponimus. Sex corda humana patienter examinata, Vasa, ceracea materie, aqua crocea, flatu repleta, ea subpeditaverunt omnia, quae conlata Scriptorum opera illustravit.

§. II.

Necessarium visum fuit de situ earum partium quaedam praemittere, in quibus Vasa
A Cor-

Cordis viam faciunt. Cor humanum facies *a*) duas habet, margines duos. Facies quae *superior* est *b*), convexa, superius & posterius gibba admodum continet Ventriculum sinistrum *c*), inferius atque anterius, declivis & planior, se porrigit deorsum, & Ventriculum dextrum abscondit. Margo qui a sinu Pulmonali descendit ad mucronem, gibbus totus, *obtusus* nobis deinde vocabitur *d*), qui autem ab ima dextra aure ad apicem fere recta fertur sinistrorsum in aciem extenuatus, *acutus* nobis erit. *e*) Ille Thalamum sinistrum, iste dextrum medium metitur. Superficies inferior eademque

a) Optimae figurae huc spectantes sunt praeter VESALIANAS & EUSTACHIANAS, RUYSCHIANAE duae THES. IV. T. III. f. 1. 2.

b) RUYSCH. l. c. f. 2. *Face convexe* WINSL. *Exp. anat.* IV. *de la poitr.* §. 40. 76. *superieure* GARENG. *Splanchnol.* p. 366. EUST. T. 16. f. 1.

c) f. id. ib. adusque vasa C. *Face platte* WINSL. ib. 77. *inferieure* GAR. l. c. EUST. T. XVI. f. 2.

d) id. ib. ab F. per A. ad mucronem f. 1. ab extrema Vena Coronaria ad mucronem. conf. GARENG. l. c. EUST. T. XV. f. 2.

a $15-43\frac{1}{2}$ ad 50-18. T. XVI. f. 1. ab $11-17\frac{1}{2}$ ad 22-22. T. XVI. f. 2. ab 12-42. ad 22-38.

e) id. ib. f. 1. ab E. ad mucronem. f. 2. a. D. per A. ad mucronem, conf. GARENG. l. c. EUST. T. XV. f. 2. a 50-11. ad 50-18. T. XVI. f. 2. a 22-49. ad 22-38.

demque planior, media sui parte quasi depressa *f*), diaphragmati incumbit. In ea posterior *g*) quidem pars est, quae Ventriculi sinistri parietem efficit, anterior respondet dextro. Septum *h*) Cordis designat depressior quaedam linea. Quare in universum Ventriculus qui sinister vocari solet, id nomen omnino non meretur, sed superior est atque posterior *i*): Uti dexter Ventriculus inferior simulque anterior est *k*). Vasorum majorum ordo is est, ut ad declivia maxime simulque dexteriores cordis Auris dextra sita sit *l*), quae sursum Venam Cavam superiorem projicit, deorsum Diaphragmatis magno foramini continuatur. Inde paulo sinisterior atque simul superior est ortus Aortae. *m*) Supremum marginem obtusum occupat Arteria Pulmonalis, *n*) & jam
magis

f) pulchre RUYSCH. l. c. f. 1. a B. versus mucronem.

g) RUYSCH. l. c. ad A.

h) ab L. ad mucronem.

i) posterior WINSL. *Mem. de l'Acad.* 1715. p. 312. *Expos. Anat.* l. c. §. 42. GARENGEOT. l. c. 369.

k) anterior WINSL. & GARENG. l. c.

l) RUYSCH. T. cit. f. 2. L. EUST. T. XV. f. 2. T. XVI. f. 1.

m) id. l. c. G. EUST. l. c.

n) ib. H. EUST. subducentem se pone Aortam T. XVI. f. 1. 10. 16.

magis posterius, declivisque sequitur Auris *o*) sinistra. Ea in superficie cordis superiori ultima est; Sinus sinister autem in inferiori primus & maxime posticus conspicitur: *p*) atque in ista quidem superficie continuatur dextro Sinui *q*). Arteriae vero inferiorem faciem non adtingunt.

§. III.

Arteriae Coronariae Cordis duae a), oriun-

o) ib. F. quam in plano superiori non habet EUST.

p) RUYSCH. l. c. fig. 1. G. EUSTACH. fig. 2. T. XVI. videtur partem plani superioris, quae a supremo obtuso margine declivis est retrorsum, adscribere plano inferiori.

q) id. ib. D. E. F.

a) Fidem vix inveniet, adeo multos scriptores unicam tantum agnovisse. GALEN. *de usu part.* L. VI. c. 17. CARP. *1 sag. Anat.* CAR STEPH. *dissect. part. corp. hum.* L. II. c. 34. FALLOP. *Instit. Anat.* p. 17. ARCHANG. PICCOLHOM. *Prael. Anat.* p. 216. HIGHMOR *disquis. Anat.* L. II. P. II. c. 3. p. 136. VAN HORNE *Microcosm.* p. 88. MARCHETTE *Compend. Anat.* p. 94. 119. MOLINETTI *dissert. Anat. Pathol.* L. V. c. 3. p. 230. Alii saepe unam, nonnunquam binas COLUMB. *de re Anat.* L. VII. c. 1. p. 177 p. 188. LAURENT. *hist. Anat.* L. IX. c. X. BAUHIN. *Theatr. Anat.* p. 219. RIO-LAN. *Anthropol.* III. c. IX. SPIGEL. *1 sag. Anat.* L. IX. c. VI. p. 272. Unam quandoque, THEBES *de circul. per cor.* p. 6. Rarissimum id si unquam factum fuerit, merito existimamus. V. LANCIS. *de Corde* p. 61. FANTON. *Diff. Anat.* Triplicis etiam rarum spectaculum, visum LANCISIO l. c. FANTONO l. c. WINSLOO *Expos. Anat.* IV. *de la Poitr.* §. 72.

riuntur ex Aorta *b*), aut sub valvulis ejus semilunaribus *c*), aut ad supremam earum oram, aut frequenter supra easdem, ad angulum sursum valde obtusum *d*) deorsumque acutum. Earum altera dexterior *e*), inferior, & anterior est, altera sinisterior *f*) superior, atque posterior.

§. IV.

Arteria Coronaria *dextra*, quam simul & inferiorem & anteriorem esse diximus, plerumque

b) non ex descendente & reflexa, ut visum PICCOLI HOMINIO l. c.

c) Variare hanc oriendi rationem, sed saepius supra valvulas oriri, ex multiplici experimento MORGAGN. *Adv. Anat.* V. §. 25. p. 37. Quod & confirmat SANTORIN. *Observ. Anat.* c. VIII. §. 6. ALBRECHT. *Paraen.* p. 7. Easque in cicuribus animalibus atque hominibus debilioris habitus infra valvulas, in mediocribus ad earum oras, in robustis, & in animalibus ferocibus supra easdem oriri LANCIS. *de Corde* Prop. XLI. p. 63. Nobis saepius supra valvulas, nuper in homine phthifico ad ipsam oram oriri sunt visae, ita tamen ut a valvulis tegi possent.

d) LANCIS. *Prop.* XXXIX. conf. in primis EUSTACH. T. XV. f. 2. & T. XVI f. 1. Ut plane non opus sit valvula, quam ad ejus orificium posuerunt RIOLAN. *Anthrop.* L. III. c. IX. BARTHOL. *Anat. renov.* p. 357. BORELL. P. II. Prop. XIX. FANTON. *Diff. Anat.* VIII. p. 24c.

e) vulgo dextra, quae vox minus est conveniens.

f) vulgo sinistra.

que sinistra minor *a*), oritur ad Valvulam Aortae inferiorem & dextram *b*) ex Trunco Aortae: prodit ad superficiem Cordis superiorem inter dextrae Auris partem supremam & Arteriam pulmonalem *c*), descendit protinus ad marginem acutum *d*) Cordis, sequens radicem auris dextrae sinusque dextri, atque multo adipe merfa, transfit pone Venas innominatas, reflectitur circa marginem acutum, adparet in plano Cordis inferiori, & ad ejus mediam partem quando pervenit tendendo retrorsum *e*) proxima jam suae

a) GALEN. de dissectione Arteriarum & Venarum. c. IX. VIEUSSENS. du Coeur (qui solus Vasa Cordis tradidit curatius) p. 64. Quater omnino minorem vidimus sua compare, uti & Ventriculi substantia cui prospicit, molis est minoris. Semel tamen etiam major fuit, quam proportionem proposuit VESALIUS. de fabr. corp. hum. L. III. c. XII. p. 299. & ex eo VALVERDUS Anat. corp. hum. L. VI. c. XI. p. 280.

b) intra Aortam VESAL. L. III. c. II. &c. EUSTACH. T. XVI. f. V. VID. VID. Anat. L. V. p. 136. T. XXVI. BB. & alii innumeri.

c) VESAL. L. VI. f. III. ad D. EUSTACH. T. XV. f. 2. T. XVI.

f. 1. II $\frac{1}{2}$ - II. RUYSCH. Ep. III. T. III. f. 1. Thes.

IV. T. III. f. 2. bene sed brevis admodum, VIEUSS. du Coeur.

T. V. f. 1. 2. LANCIS. de Corde & Aneur. Tab. III. f. 1. L.

d) bene VIEUSS. T. V. f. 1. a 2. per d. ad A. EUSTACH. enim hoc iter justo videtur longius facere T. XV. f. 1. & T. XVI. f. 2. RUYSCH. admodum brevem neque ad usque marginem Thes. IV. T. III. f. 2.

e) haec pars VIEUSSENS. T. V. f. 2. c. e. sed sine descendente ramo, T.

suae conparis ramo sinistro *f*) inflectitur ad angulum rectum, & comes facta Venae Cordis mediae septum Cordis sequitur adusque mucronem *g*) fere recta linea, si cincinnos compensaveris *h*), atque eam ad sedem evanescit. Ramos dat Ventriculo dextro fere toti, Auri sinuique dextro, & quandoque Cordis Thalamo sinistro ex aliqua parte.

§. V.

Ramus hujus Arteriae *primus* intra ipsum quandoque cavum Aortae distincto foramine prodit

T. VI. f. 2. f. f. eodem modo. vide & RuySCH. *Thes.* IV. T. III. f. 1. bene.

f) cum quo eam ea in parte conjungi in unum truncum coronae instar cor cingentem, pingit RuySCH. Ep. III. T. III. f. 1. describit BoERH. *Inst.* §. 183. atque ex ea communicatione Arteriam oriri quae comes venae mediae fit, WINSL. l. c. 72. Hanc autem latam anastomolin hucusque videre non contigit.

g) VESAL. L. VI. ic. 6. EE. RuySCH *Thes.* IV. T. III. f. 1. Ep. III. T. 3. f. 1.

h) si ipsi cincinni, necessario intra Arteriae cavum transversas producant rugas, plicasque visas LANCIS. l. c. *Pr.* XL. ex eo GLASS. *de circul. Sang.* p. 52. Quae omnino augent capacitatem arteriae, spacium concedunt extensioni subitae, & moram aliquam faciunt, qua inpetus nimius infringi queat. Valvulas autem ad ortus ramorum notatas LANCISIO ib. Prop. XL. §. 4. nondum videre contigit. Imo vero aer ab una Coronaria in alterius ramos, atque per eos ad truncos liberissime meat, neque videtur obstaculum aliquod pati.

prodit *a*), ad tunicas magnae arteriae, cujus directionem, inter tunicam muscularem & intimam, per cellulofam secundam sequitur. Hujus aliquando defectum, compensat *alter b*) perpetuus, sursum recedens, ad ortum arteriae Pulmonalis, vicinumque adipem, unde & ad Aortam furculi porriguntur. III. Alii rami *c*) dextrorsum ad sinum dextrum duo tresve procedunt, quorum unus insignior, prope Venam innominatam penultimam ortus, sursum tendit per sinum, atque per sedem foraminis ovalis ad sinum usque finistrum. *d*) IV. Longe majores rami ex latere sinistro *e*), quatuor aut quinque producuntur per planum superius, quorum unus insignior comes est Venae innominatae penultima (reliqui reliquarum

a) Quale est VIEVSS. T. XI. f. II.

b) Haec videtur *Artere graisseuse* VIEVSS. T. V. f. I. quam pro distincto trunco describit p. 68. & in Aorta pingit T. XI. f. 2.-9. Anea tertia Coronaria visa FANTONO, LANCISIO, WINSLOWO? Bene depingitur ab EYSTACHIO T. XV. f. 2. 44-13. T. XVI. f. 1. 12-14. ¹

c) Horum unus ap. VIEVSSENS T. V. f. I. ad 2. ²

d) An RUYSCH *Epist.* X. T. XI. f. 3. B? Comes est & exprimit decursum *Venae Isthmalis* VIEVSS. T. XII. f. I. L.

e) Duos EYSTACH. T. XV. f. 2. 46-12. 49 1-12. & paulum aliter T. XVI. f. 1. 15-15 & 19-16. ²

reliquarum) proximus jam acuto margini *f*).
 V. Ubi autem planum adtigit inferius, at-
 que Venam sequitur mediam, truncus ipse ra-
 mosus admodum evanescit. VI. Sed fre-
 quenter educit insignem ramum, qui lon-
 gius ad posteriora productus *g*), fere ad oram
 usque obtusam, comites dat ramos Venae
 Coronariae.

§. VI.

Arteria Coronaria *a*), sinistra, superior, &
 posterior, plerumque major, prodit inter Arte-
 riam pulmonalem & aurem sinistram *b*), in
 ipso margine obtuso, anterieus tamen. Inde
 procedit sinistrorsum, retrorsum, atque post
 breve iter finditur in ramos aut duos *c*), aut
 tres

f) Conf. RUYSCH Epist. III. T. III. f. 1. ad E. inferius;

g) Videtur depictus a RUYSCHIO Epist. III. T. III. f. 1. ex
 ramo communicante, tum Thes. IV. T. III. f. 1.

a) Hanc solam, ut cujus ramus comes est Venae Coronariae, co-
 gnoverunt AUCTOR *Us. part.* CARPUS, CAR. STEPH. & alii
 qui unicam fecerunt Coronariam Arteriam. Ortus trunci
 EUST. T. VI. f. 2. 13 ¹/₂ 47. VIEUS. T. V. f. 1. e. T. VI.

f. 1. 33. T. VII. f. 2. *g*. T. VIII. f. 2. *g*. T. IX. f. 2.
g. RUYSCH. Thes. IV. T. III. f. 2. Totam fere idem EP-
 III. T. III. f. 1.

b) EUST. l. c.

tres, quod frequens est. Horum qui major est *d*), Trunci nomine dignus, descendit per marginem obtusum, petit posteriora, attingit in summa ea ora Venam Coronariam, cumque ea per septi Cordis partem maxime anteriorem inferioremque, ad mucronem usque ramosus tendit finistrorsum. In eo plano superiori, sub ortu Arteriae pulmonalis, frequenter se subducit pone stratum extimum fibrarum Cordis iisque tegitur *e*), donec post unius pollicis iter denuò emergat. Aliquando haec ipsa arteria ultra mucronem reflexa redit ad planum inferius & obcurrit Venae mediae.

Hujus ramus ex ipso trunco prodit abe-
uns ad substantiam Aortae *f*); cujus fora-
men

c) Tuncque Arteria §. VIII. ramus est ejus quem Trunci nomine dignum existimamus.

d) *Artere Coronaire anterieure*. VIEUSS. T. VI. f. 1. 4. 4. T. VII. f. 2. h. T. VIII. f. 2. 1. EUSTACH. T. XV. f. 2. 46-18. T. XVI. f. 1. 15-23. VESAL. L. VI. fig. III. E. fig. IV. L. L. RUYSCH *Thes.* IV. T. III. f. 2. Ep. III. T. III. f. 1. LANCIS. T. IV. f. 1. I.

e) Eaque in sede cordis substantia adeo est tenuis, ut ad latus septi dexterius, sub Arteria pulmonali, stylus aliquando per solum adipem intra caveam Ventriculi dextri visus sit penetrasse. WREEDE *de debil. fibr.*

f) VIEUSS. p. 64. penitus alios ad Aortam RUYSCH Ep. III. T. III. f. I. & III. mihi non visos.

men distinctum intra Aortam patere visum est. Alius paulo minor, inferius ad arteriam pulmonalem abit g).

§. VII.

Ex hoc ipso trunco prodit insignis ramus qui *Profundus a)* vocari meretur, abscondit vero se retrorsum ex suprema sede marginis obtusi, perque fibras septi carneas adeo se demergit, ut intimo tantum strato ab ipsa cavitate Ventriculi dextri distinguatur. Hic ipse vero, alio furculo sinistrorsum *b)* productus sequitur septi directionem, alio *c)* se per totam crassitiem septi, adusque planum inferius penetrat. Haec Arteria Vena conpare destituitur.

§. VIII.

g) VIEUSS. p. 66.

a) Soli omnino VIEUSSENIO nota, & *Arteria dicta interior*, T. VII. f. 2. 1. f. 1. 1. 2. 4. 4. T. VIII. f. 2. 2. T. IX. f. 2. 2. Ex Aortae trunco visa prodijisse id. p. 67. LANCISIUS ea non visa adseruit, ad musculosam cordis substantiam exiles tantum ramos pervenire *Prop. XXXIX.* p. 61.

b) VIEUSS. T. VII. f. 1. 4. 4.

c) Id. ib. 2.

§. VIII.

Aliquando Rami superioris (§ vi.) ramus est *a*), qui alias ex trifido Trunco prodit, is Ramus insignis, qui per marginem ipsum obtusum, duobus fere parallelis ramis, in plani superioris cum inferiori limitibus Venam ex Coronaria ad mucronem ferre comitatur. Ex ea communicantes rami transeunt ad ramos Arteriae Coronariae *b*), in plano inferiori enatos.

§. IX.

Alter perpetuus & primarius Arteriae Coronariae superioris sinistraeque ramus est *a*), qui retrorsum primo sursumque, inde antrorsum, reflexus nempe circa obtusum marginem

a) VIEUSENS T. VI. f. 1. 6. 5. RUYSCH Ep. III. T. III. ad E. superius.

b) Arteriae Coronariae inter se sanguinem libere transmittunt, & in sinistram injectus per dextram remeat. Vid. LOWER *de corde* c. 1. p. 14. DRELINCOURT *canicid.* V. &c.

a) *Artère Coronaire gauche* VIEUSENS p. 64. Originem in plano cordis superiori vid. VIEUSENS T. V. f. 1. cc. T. VI. f.

nem, in plano cordis inferiori *b*), ad radicem sinus sinistri, comes Venae Coronariae, sed profundior & adipi immerfus, adusque ejus insertionem procedit. Quo ubi pervenit aut comes Venae Mediae aut posterior paulum, inflexus denuo, sinistrorsum ad mucronem properat *c*) juxta septum, sed ad Ventriculi magis posterioris limites. Surculi hujus alii sinisteriores, atque inferiores, in plano inferiori decurrunt paralleli *d*) inter se ramisque parallelis uniti, comites ramorum Venae Coronariae. Alii dexteriores sunt & superiores

f. I. 33. T. VII. f. 2. gg. T. VIII. f. 2. g. T. IX. f. 2. g. 5. EUSTACH. T. XVI. f. 2. 14¹ - 47. Abscissa

RUYSCH. *Epist.* III. T. III. f. 1. ad F.

b) Arteriae ea pars quae per planum inferius distribuitur, EUSTACH. T. XVI. f. 2. ab 14¹ - 47. ad 21-38. Bene MERY

de la circul. f. V. I. I. VERH. p. 176. T. XXI. f. 1. VIEUSSENS T. V. f. 2. dd. T. VI. f. 2. C. r.

c) VIEUS. I. ult. cit. EUST. T. XVI. f. 2. qui comitem facit venae mediae. Sed frequentius eam comitatur Arteria dextra §. IV.

d) VIEUS. T. I. f. 1. T. VIII. f. 2. T. IX. f. 2. T. V. f. 2. ad h. h. T. VI. f. 2. EUST. T. XVI. f. 2. Exiles RUYSCH. Thes. IV. T. III. f. 1.

res quorum anterior superiorque *e*) fere ex origine sui trunci, ad Arteriae pulmonalis radicem, auremque sinistram abit cum comite vena ex Coronaria. Alius multo insignior *f*), longus admodum, incedit per sinum sinistrum, ipsi ut videtur pericardio prospecturus: is autem in plano oritur inferiori, magis tamen posterius quam Vena sinus sinistri.

§. X.

Hae Arteriae sanguinem suum adciunt inprimis *a*) in cordis diastole, quando reliquae
in

e) Tales tres VIEUSS. T. VI. f. 2. v. p. 32.

f) Tales duos VIEUSSENS T. VI. f. 2. r. r. plures VERHEYEN. p. 176. an. RUYSCH. *Epist. Probl. X*. T. XI. f. 1.

a) Omnem, quoties arteriae hae pone valvulas oriuntur. Quae sententia etiam est, VIEUSSENS c. XI. p. 76. WINSLOI. *expos. an. T. IV. de la poit.* 91. BOERH. *Inst. Med.* 183. SANTORIN. *Observ. Anat.* c. VIII. §. 6. Imo vero existimarem, etiam sine valvularum tutela, Coronarias tamen arterias sanguinem paucissimum aut nullum adcipere in arteriae diastole: tum quod haec extensa foramen adeo exiguum fere obliteret, tum quod per canalem ad angulum obtusum prodeuntem vis ex trunco inpellens sit pene nulla, tum quod contrahentis se Cordis durities fibrarumque strictura sanguini illapsuro resistat. Adnotavit quidem contrariam opinionem LANCIS. in canibus molossis diastolen aortae

in corpore humano Arteriae in Systole sunt, Evacuant se in cordis Systole, atque sanguinem suum tradunt Venis comparibus, ductibus intra cor patulis, forte & ipsi, retrogrado itinere, Aortae. Quare synchrona est earum repletio cordi, alterna cum Arteriis omnibus.

§. XI.

Venae Cordis sanguineae ad tres aut quatuor Truncos, truncorumve classes referri possunt *a*). In facie superiori ad marginem obtusum

tae cum diastole Arteriarum Coronariarum synchronam esse: [*de motu cordis* p. 65.] Sed & ipse fatetur, minorem sanguinis partem, neque tam alte, in Coronarias se penetrare quando Aorta in diastole est, ad extremos autem ramulos inque Venas tum demum propelli quando arteria contrahitur. Ea enim sanguinem valvulis Aortae coercitum ne in cor redeat, ad angulum acutum, magna vi potest in Coronarias determinare. Quod ipsum porro demonstrat Cordis in systole sua exsanguis pallor, rubor in diastole, manifestum indicium, Cor dum contrahitur sanguinem intra arterias suas nullum habere.

- a*) Unicam equidem Anatomicorum longe plurimi faciunt Venam Coronariam GALEN *de usu part.* L. VI. cap. XVII. CAR. STEPH. II. c. XXXIV. COLUMB. *de re Anat.* p. 167. NIC. MASSA *Anat. Lib. Introd.* 54. b. FALLOP. *Inst.*

tusum, continuatio Venae Coronariae conspicitur. Ad septum medium, alia hujus productio. Versus marginem acutum Venae innominatae. In facie inferiori a margine acuto ad mediam faciem, aut nulla aut Vena inferior dextra. In medio septo, Vena Media. In reliquo plano inferiori ad marginem usque obtusum, Vena Coronaria.

§. XII.

Earum princeps est quae *Coronaria a)*
dicitur,

Inst. Anat. p. 17. *V I D. V I D. Anat.* p. 107. & *T. XXII. D. PICCOLHOMIN. Anat. prael.* p. 216. *BAUHIN. Theatr. Anat.* L. II. c. XX. p. 218. *SPIGEL. Isag. Anat.* L. IX. c. VI. p. 272. *RIOLAN Anthropol.* L. III. c. 8. *VANHORNE Microcosm.* p. 88. *HIGHMORE Disquisit. Anat.* L. II. P. II. c. III. p. 136. *MARCHETTE Comp. Anat.* p. 94. *MOLINETT. Diss. Anat. Path.* L. V. c. III. p. 230. *DION. Cours d'Anat.* p. 226. *VIEUSS. de remot. & prox.* p. 81. alii qui plurimi. Neque nisi aliquando duas admiserunt *LAURENS hist. Anat.* L. IX. c. X. *BARTHOL. Anat. renov.* p. 357. *DIEMERBROECK Anat.* L. II. c. VI. p. 264. qui tamen frequentiam binarii numeri adgnoscat.

a) Quod eam cor ambire existimarent. Ejus tamen non penitus dimidiam circumferentiam cingit: ut nimis *Coronaria* picta sit a *VESALIO Fabric. Corp. hum.* L. VI. fig. VI. *Veine Coronaire superieure VIEUSSENIO.*

dicitur magnitudine *b*) reliquis praeſtans, atque itineris longitudine. Inſertio *c*) ejus eſt in medio fere plano inferiori, ampla & fere digiti minimi capax, in partem omnino poſterioreſi-
nus dextri. Inde procedit retrorſum, juxta radicem ſinus ſiniſtri *d*), cum Arteriae Coronariae ſiniſtrae ramo §. IX., aduſque marginem obtuſum. Circa hunc reflectitur *e*) ſurſum, & antrorſum, donec in partem ſuperiorem faciei ſuperioris adſcenderit *f*) Ibi co-
mi-

b) exiguam dixerat GALEN *diſſect. Art. & Venar. c. 11.* magnam vi-
ciſſim pronunciat VESAL. *c. III. 279.* & recte, cum plures inſignes
corporis humani venas amplitudine aequet aut ſuperet, Phrenicas,
Spermatikas, Mammarias ipſas &c. & longe magis Venam Cor-
dis anteriorem quam eodem loco magnam vocat GALENUS.

c) Paulo inferior juſto, apud EUST. T. VIII. f. 6. T. XV. f. 6. 78-
46. T. XVI. f. 2. 19-47. Melius VIEUSSENS. *du Coeur* T. I. fig.
2. RUYSCH. *Theſ.* IV. T. III. f. 1.

d) Pars tranſverſa Venae VESAL. L. VI, fig. 6. A-I. EUSTACH. T.
XVI. f. 2. ab 19-17¹ ad 13-45. VERHEYEN. T. XXI. f. 1. a. a.

ex eo PALF. *Anat. Chir.* T. XXI. f. 1. CC. RUYSCH. *Theſ. A-*
nat. IV. T. III. f. 1. bene. MERY *circul. du ſang dans le foet.* ic.
II. a C, ad P. & ic. V. HH. VIEUSSENS. T. I. f. 2. i-i. T. IV.
f. 2. c. c. (aperta) T. V. f. 2. T. VI. f. 2. c. c. T. X. f. 1. 3-4.
inprimis vero T. V. f. 2. T. VI. f. 2.

e) VIEUSS. T. I. fig. 2. ad. p.

f) ſatis ad dextra & ſuperiora RUYSCH. Th. IV. T. III. f. 2. ad B.
ſuperius. LANCIS. T. IV. f. 1. M. f. 2. L. & optime VIEUSSENS

mitem accipit Arteriam Coronariam anteriorem inter Aures sinistram & Arteriam Pulmonalem. Inde leniter deflectit deorsum fere ad septum usque Ventriculorum, ibique porro rectius sinistra petens ramosa, cum Arteriae Coronariae g) sinistrae ramo Anteriori §. VI. ad mucronem usque properat, septum semper sequens sed propior ventriculo sinistro h).

§. XIII.

Rami ejus ex superficie dexteriori, sursum ad sinum pulmonalem prodeunt aliquot a), quorum unus haud longe ab insertione prodeuns b) satis insignis est. II. Ad ipsam flexionem

T. I. f. I. h. T. IV. z. e. T. VI. f. 2. nisi quod nimis simplex sit. Ea in sede incipit VIEUSSENSIO audire *Veine Coronaire anterieure* p. 57. Nimis prope mucronem circumflexam pingit EUSTACH. T. XV. f. 2. 47-17. T. XVI. f. I. 16-22. f. 2. 14-40. Habet eam & THEBES. ic. I. EEE.

g) EUSTACH. l. c. VIEUSS. in primis T. I. f. I. h. RUYSCH. Thes. IV. T. III. f. 2.

b) Quem plura vasa habere, vetus est & vera post GALEN. VESAL. SPIGEL. HIGHMOR. &c. traditio.

a) Vid. RUYSCH Thes. IV. Tab. III. f. I. sine lit. MERY de la Circulat. Tab. II. ad B. (unicum) VERHEYEN. p. 176. & T. XXI. f. I. c. c. Eorum foramina VIEUSSENS. T. IV. f. 2.

b) videtur la *Veine du Pericarde* VIEUSSENS. T. I. f. 2. K. T. V. f. 2. K. depicta etiam a RUYSCHIO Thes. IV. T. III. f. I.

nem circa obtusum marginem alius cum comite Arteriola §. VI. *fin.* ad Aures finistram & Arteriam Pulmonalem abit. III. Sed majores *c)* sunt qui versus mucronem cincinnati meant, recta in universum linea, nisi quod serpentum more inflectantur. Sunt vero isti inter se paralleli, atque transversis ramis conjuncti. *d)* Eorum etiam posteriores cum ramis ex Vena media adscendentibus continui uniuntur *e)* Eorum maximus *f)* est ad obtusum marginem, qui inprimis conspicua inosculacione insertam recipit Venae Mediae propaginem. IV. Quam primum in facie cordis anteriori adparet, trans Arteriam Coronariam anteriorem VIEUSSENSII, quam ea in sede sibi jungit, ramum dat in Arteriam pulmonalem. V. Sub Arteria Pulmonali deinde variis ramis satis inter se similibus persequitur atque ambit Arteriam Coronariam, magis

c) VESAL. L. VI. fig. 6. ad. A. I. EUSTACH. T. XVI. f. 2. bene RUYSCH. Thef. IV. T. III. f. 1. VIEUSSENS. fere nimis parvos T. I. f. 2. n. n. n. T. IV. f. 2. 3. 3. 3. T. VI. f. 2. h. h.

d) EUSTACH. T. XVI. f. 2.

e) EUSTACH. ib. 20-38. & RUYSCH. l. c.

f) VIEUSSENS. Tab. I. f. 2. p. m. T. IV. f. 2. d. T. VI. f. 2. inter d. & h. T. X. f. 1. 3. 3. RUYSCH. l. c.

magis tamen in superficie sita, ad mucronem usque Cordis.

§. XIV.

Vena Cordis Media a) plani inferioris, perpetua, inferitur in idem cum Coronaria ostium. Ex eo, flexu quodam facto deorsum, recta deinde tendens ad sinistra, describit lineam septo cordis parallelam, atque cincinnata admodum cum Arteria Coronaria dextra ad mucronem usque descendit, ultra quem & ad planum superius visa est ramos dedisse. Rami ejus posteriores, reflexi dextrorsum versus basin redeunt atque inferuntur ramis Venae Coronariae §. XIII. Alii autem rami antrorsum, ad marginem acutum, cum Vena innominata majori (vel cum Vena anteriori, inferiori, si adfit

a) pro ramo Coronariae videntur habuisse VESAL. L. VI. fig. 6. D. E. EUSTACH. cujus optima est figura, licet propior paulum margini acuto T. XVI. f. 2. 20-42. MERY *de la circul.* fig. 2. ad B. Talem saepe apprehendi LANCIS. Prop. XLII. p. 66; huc & ostium minus Prop. XLIV. p. 70. Sed nomen primus imposuit VIEUSSENS, vocavitque *Veine postérieure du Coeur* (uti in universum, quae superiora sunt ipse anteriora, quae inferiora, ipse posteriora, quae dextra, ipse superiora, quae sinistra, ipse inferiora, quae posteriora, ipse sinistra, quae anteriora, ipse dextra, vocare solet) vid. p. 57. & T. I. f. 2. L. T. IV. f. 2. 2. T. X. f. 1. 3. 3.

adfit distincta) communicant transversi. Dimidia fere parte minor est quam Coronaria.

§. XV.

Venae Innominatae Cordis, perpetuae sunt, sed admodum variabiles. Aliquando plures sunt *a)* exiles ductus ex majori parte plani anterioris oriundi, atque parallelo fere ductu inferti radici auriculae dextrae. Alias, unus *b)* alterque major est, isque aut paulo superius, aut inferius

a) VESAL. L. VI. ic. 5. VIEUSSENS. T. I. f. 1. i i i i T. V. f. 2. fine lit. Quales exiguae reperiri solent sine trunco majori, quoties insignis Vena Cordis anterior & inferior adest.

b) Qualem magnam Venam descripsit GALEN. *Dissect. Art. & Venar.* C. II. & est *Vena Anterior Administr. anat.* L. VII. c. X. Minorem autem esse dicit VESAL. L. III. p. 279. & ex eo VALVERDUS. p. 269. Eam insignem sed in media fere auri insertam EUSTACH. T. XV. f. 2. $47\frac{1}{2}$ - $11\frac{1}{2}$ T. XVI. f. 1. $16\frac{1}{2}$ 13. ex professo contra

VESALIUM, ut videtur. Similis icon RUYSCH. *Epist.* III. T. III. f. 2. qui sibi ejus inventionem adscribit, conf. id. *Epist.* X. ad T. XI. f. 4. *Thes. Anat.* IX. n. XXIII. not. 3. p. 16. *Advers. Anat.* I. n. 6. p. 16. Eadem nota fuit etiam VERHEYENO nomine *Venae Coronariae alius.* v. L. I. p. 177. & T. XXI. f. 2. ee. non bene, exque eo PALFYN. *Anat. Chirurgic.* p. 254. T. XXI. f. 2. tum THEBESIO, cui *canalis venosus* p. 11. & fig. 1. c. (licet in posteriorem partem auris eum inferi minus. bene addat) & COWPERO qui insertionem unius depinxit MYOT. 1724. T. XXXVII. f. 3. a. Satis huic observationi conveniunt icones RUYSCH. *Epist. Anat.* X. T. XI. f. 4. B. *Thes.* IV. T. III. f. 2.

rius auriculae se inmittit. In nuperrima sectione, praeter exiguos alios trunculos, duae visae sunt Venae memoratu dignae, quae commune habuerunt osculum, unde & utraque ante truncum arteriae Coronariae dextrae incessit, sinistrorum versus mucronem tendens. Earum alia superior, minor fuit, comes rami cujusdam Arteriae Coronariae dextrae. Alia inferior amplior, observavit marginem acutum, atque fere ad mucronem producta est: hujus rami cum Venae mediae ramis plus uno loco inosculantur. §. XIII. Minores etiam uniuntur Venae Coronariae anteriori c). Hae prospiciunt Ventriculi, qui dexter dicitur longe majori parti, quae inferior est atque anterior.

§. XVI.

Vena Cordis anterior ET inferior, (a)
non

c) VIEUSSENS. Tab. I. f. I.

a) nemini haec dicta, neque delineata videtur, nisi forte eam intelligat LANCIS, *Prop.* XLII. p. 66. quando de tribus Venae Coronariae osculis loquitur, atque de Vena agit a dextra facie & anteriori cordis adveniente. Primum visa est mihi, anno 1727. & bis quidem inter corda quatuor, neque minima, quum aequalis fere Venae mediae fuerit.

non perpetua, Ventriculi, qui dexter dicitur² partem anteriorem & inferiorem ramis suis pererrat, in qua, si ipsa desit, rami Venae Innominatae atque Mediae varie in osculationibus ludunt. Inferitur autem ad priora Venae Mediae prope Valvulam ejus. Inde transit sub trunco Arteriae Coronariae dextrae, & oblique ad anteriora vergens marginem acutum sequitur fere ad mucronem usque. Visa est ramis parallelis cum Vena Media quidem posterius, cum Vena vero Coronaria anteriori, anterieus, communicasse. In ipso sui trunci ostio, recipit ramum ex substantia sinus dextri (b)

§. XVII.

Valvulae in Venis Cordis mihi non aliae visae sunt a), quam quae ad earum orificium sunt sitae. Liberrime enim quacunque via aer meat, remeatque b). Sed ostia Venarum Cordis

b) an *Vena fistulalis* VIEVSS. c. VIII. p. 35. T. XII. f. 1. 2. quam dicit in osculum aliquod ex communibus aperiri.

a) descriptae LANCISIO ad orificia ramorum exiliorum, & THEBESIO p. 10. (qui modo adfirmatas in dubium videtur revocare in eadem pagina). Unicam adgnoscat in Coronaria VIEVSS.

b) LOWER C. I. p. 14. 15. DRELINC. canic. V. THEBES. loc. mod. cit.

dis perpetuo fabrica valvulosa muniuntur, neque id inmerito. Ea enim nisi adesset, sanguis vi magna ex Vena Cava atque Aure nitens, in diastole cordis irrueret intra Venarum alveos, atque obviam factus sanguini *c)* contrario itinere properanti in cordis cava, ejus turbaret motum.

§. XVIII.

Vena Coronaria maxima, patet in medio fere sinu dextro, paulum inferius, sub fornice superiori & sinistro Valvulae Eustachii. In eo orificio saepe una, alias tres, aliquando sex valvulae visae sunt, quae omnem omnino regressum sanguinis impediunt. Quando unica adest *a)*, quod frequentius esse videtur & mearum

cit. RYVSCH. passim. Ita aër per orificium Venae mediae inmissus, primum ad mucronem usque contra ductum vasis liberrime incedit, mox & per Venas Innominatas (aut anteriorem inferiorem) & per truncum Venae Coronariae prodit.

c) is ipse vero sanguis adprimens valvulas parieti cordis, ostia vasorum claudit, sibi que obex est. Quare inaniunt se Venae Coronariae in systole cordis, facile tunc in relaxatos sinus atque aures cedente sanguine. Replentur autem in ejus diastole, cum inpetus Aortae ob expeditum hic circulationis genus sanguinem simul in Arterias, atque in Venas etiam Cordis inpellere valeat.

a) Hujus inventor EUSTACH. *de Vena sine pari Antigr.* X. p. 263.
264.

rum observationum numero, & consensu omnium scriptorum, tunc ea tendinea, lunata, expansione sua producit parietem superiorem Venae Coronariae *b*), cornua vero sua utrinque infigit finui. Mediocris est latitudinis, saepe superius lacerto aliquo carneo firmatur. Ex duabus membranis fit quae mediam recipiunt tunicam cellulosa *c*). Minime autem

264. T. VIII. f. 6. 46-15. T. XVI. f. 3. 41-19. exque eo BAVHIN. *Theatr. Anat. Append.* T. VIII. f. 8. & p. 218. Quam cum quidam Dno *le Noble* tribuerent, EVSTACHIO vindicavit BOGDANVS noster, ap. BARTHOL. Cent. II. ep. LXXVII. p. 647. Eam & RIOLANVS habet *Anthropol.* L. III. c. VIII. SPIGEL. L. III. c. VI. p. 272. HIGHMOR. L. II. p. 136. BOTALL. *Obs. Anat.* III. f. 2. D. BARTHOL. *Anat. renov.* 357, alique longo ordine. Inprimis vero VIEUSSENS. p. 55. T. XII. n. T. IX. f. 1. h. T. X. f. 1. o. COWPER. T. XXXVII. f. 1. H. LANCIS. T. V. I. & p. 66. Prop. XLII. WINSLOW. *Expos. Anat.* IV. *Tr. de la Poitr.* 73. Eamque defuisse LANCIS. Prop. XLII. GLASS. *de circ. sang.* p. 54. Quales sunt icones VESALII. L. VI. c. 7. G. LOWERI. T. I. f. 1. & 2. lit. 9. VIEUSS. *de remot. & prox.* T. VI. 9. aliorumque.

b) quare eam vocat Venae Coronariae parietem intra finum productum TREW. *de diff. inter nat. ac non nat.* §. IX. p. 49. Icones vero dat, T. I. f. 11. g. f. 12. d. f. 20. k. T. II. f. 28. r. f. 36. nn. cum parte venae, f. 37. h. eodem modo. T. III. f. 41. 6. T. IV. f. 58. o. fig. 6c. f. Sed veram valvulam esse videtur demonstrare, tum diversitas fabricae, tum multiplicatio ejus frequens quae parietis productio dici nequit, tum reticularis structura observata MORGAGN. *Adv.* V. p. 32. GLASSIO. p. 54.

c) inter duas has membranas aër Arteriis coronariis impulsus subiisse, & in sacculum elevasse valvulam visus est.

tem infrequens est, adcedere Valvulam carneam, crassam, fere ab ipso fornice Valvulae Eustachii descendentem, a superiori parte deorsum protensam. Frequentior autem est, & forte perpetua, Valvula Venae Mediae *d*), quae sinisterior quam prior utraque, & ab iis abscondita, alias simplex est, alias duabus pelliculis semicircularibus efficitur. Eleganter aliquando sex in hoc uno orificio conjunctas vidi valvulas. Extima, carnea erat & crassa, quae ex parte posteriori auris orta, lunato ductu ferebatur sinistrorsum, antrorsumque. Altera tendinea & perpetua, oriebatur a lacerto quodam Auris dextrae, & antrorsum dextrorsumque tendens, incedebat ad dexteriores prioris, inferebaturque binis tendinibus membranae sinus dextri. Retro has quasi obculta erat Valvula tertia crassior, anterior & inferior, ad decussim valvulae primae, orta ex parte sinisteriori orificii communis, retro valvulam tendineam.

d) cujus, imo & anterioris inferioris ostium videtur exprimere LOWER. T. I. f. 1. e. e. indeque BARTHOL. *Anat. ren.* L. II. c. 7. p. 391. f. 2. e. e. Sic & duplex Valvula visa LANCISIO. Prop. XLII. p. 67. quarum una *minus ostium* dictum eidem Prop. XLIV. p. 70. & Pr. XLII. p. 66. spectat.

neam, ferebatur antrorsum, & cum prioribus duabus efficiebat foraminis magni ostium. Hae valvulae communes erant. Ad latus inferius & anterius Venae Coronariae est insertio Venae Mediae, quae inseritur orificio communi oblique dextrorsum sursumque. Id ostium duas proprias pelliculas lunatas ad sinistra crassiores habebat, quarum posterior major erat. Hae ostium suum ita clauferunt, ut stylus ex Vena in sinum certo tantum modo penetraret, ex sinu in Venam plane non admitteretur. Infra Valvulam tertiam latebat orificium Venae inferioris anterioris, spectans oblique antrorsum & dextrorsum, ad latus Venae Mediae anterius. Haec & ipsa propriam habebat Valvulam fibris tendineis instructam, quae oblique retrorsum spectabat, Non venit in conspectum, nisi resectis tribus prioribus.

§. XIX.

Venarum Innominatarum majorum orificium commune *a)* est in recessu coeci sinus, pro-

a) COWPER. T. XXXVII. f. 3. ad a. VERHEYEN T. XX. f. 3. c. VIEUSSENS. T. IV. f. 1. 3. THEBES. f. 1. c.

productione membranacea valvulari praediti, qui e regione ad obpositum ostii Venae Coronariae est ad anteriorem, imamque partem auris, paulo magis deorsum & antrorsum quam orificium ventriculi. Hoc majus, reliqua minora *b*) sparsa per radicem auriculae dextrae.

XX.

Haec majora Venarum ostia; sed alia innumera minora passim per universum cordis ambitum sparsa sunt, exigua *a*), variae tamen magnitudinis. Solent mobilibus alias membranulis, alias lacerto aliquo carneo protegi, plerumque vero oblique per duplicaturam quod vocant membranarum quae sinus efficiunt se subducere, ut ipsa obliquitas ipsis sit loco valvulae *b*). Reperiuntur copiosae in sinu dextro *c*),

in

b) LANCIS. T. V. d I. VIEUSS. T. XI. f. i. r. r.

a) fuse ea describis VIEUSS. cap. II. tot. C. XVI. qui ex iis fermentum sanguini Cordis adfundi existimat. Primus autem videtur viam hanc sanguinis demonstrasse Thebes diss. de circulat. sanguin. per Cor Eandem deinde proponit HOFM. Med. Syst. I. P. I. c. III. p. 74. BOERH. Inst. Med. 183.

b) quae eadem machina est in Ureteribus, ductu Choledocho, sinuum pituitariorum osculis &c. Quare seta aut siphon in eas observata obliquitate introduci potest. v. THEBES. p. 14.

c) VIEUSS. p. 45. & T. II. f. i. h. T. XII. f. i. 77. 88. 99. T. X. f. i. p. q. r. i. COWPER. T. XXXVII. f. i. ad c. DRAKE append.

in Aure dextra *d*), in Ventriculo dextro *e*), rariores *f*) paulo in sinu *g*) atque Ventriculo sinistro *h*). Per has aër *i*), aqua croco tincta *k*), Materia ceracea subtilior *l*), Mercurius *m*), ex Arteriarum qualibet *n*), Venarumque *o*),
in

T. I. f. 7. c. LANCIS. T. V. m. VERHEYEN. T. XXI. f. 3. c c c. inde PALFYN T. XXI. f. 3. e. e. Atque unum notabile proximum foramini ovali EYSTACH. T. VIII. f. 6. 46-19. T. XVI. f. 3. 39-35. VIEVSSENS. T. II. f. 1. h. Quale & in ipso foramine ovali non semel mihi visum est, non ad sinum sinistrum sed inter duas membranas foramen claudentes ducens, quod forte visum FOLIO *de via sang.* T. I. f f f: quod & exempla aperti foraminis Ovalis torte multiplicavit.

d) THEBES p. 12. VIEVSSENS. T. IX. f. 1. ad i.

e) THEBES f. 1. E E E E e e e. VERHEYEN. p. 177. T. XXI. f. 3. PALF. *An. Chir.* T. XXI. f. 3. b b b. VIEVSSENS. T. XI. f. 1. 8. 8. 9. 9. T. XII. f. 1. 4. 4. 5. 5. 6. 6.

f) WINSLOW. l. c. 71. 74. VERHEYEN. l. c.

g) VIEVSS. *de remot. & prox.* T. VIII. f. f. *du Coeur* T. II. f. 2. ad i i i. & c. IX. p. 51. T. XIII. f. 1. 2. 2. 2. 2. v. p. 53.

h) THEBES. f. 2. a a a A A VIEVSS. T. XII. f. 2. 4. 4. Haec ostia videntur inposuisse iis veterum, qui vias per septum Cordis manu demonstrare susceperunt, GASSENDO, MARCHETTO, MOINICHENIO. facile enim stylos per molle septum ad obpositum Ventriculum transmiserunt.

i) facillime omnium, in corde per unum alterumque diem in aqua tepida macerato.

k) paulo difficilior.

l) RVYSCH. qui dudum se id effecisse testatur Adv. 1. §. 6. p. 16. conf. BOERH. *Inst. Med.* §. 183.

m) VIEVSS. p. 20. difficilior ex Arteriis LANCISI. qui ante 19. annos (an. 1705.) in animalibus se haec experimenta non monitum fecisse addit. Nobis ex Arteriis facillima via visa est, qua & usus VIEVSS. c. II. p. 18.

n) per venam mediam THEBES. p. 15. & f. 1. E E E E. Neque

in Cava cordis se penetrat. Majus horum ductuum agmen aliquando in unum quasi receptaculum confluit. Qualis sinus *p*) in parte anteriori sinus dextri, inter foramen ovale & Ventrículum cordis, in ipsa radice auris dextrae repertus est: quales & alii minores reperiuntur *q*). Inflatur autem facilius per Arteriam Coronariam dextram auris dextra, deinde Ventrículus dexter. ut in eo bullae aëreae adsurgant, atque valvulae ipsae triglochines ab aëre in cavam properante eleventur. Per arteriam Coronariam sinistram Ventrículus uterque, sinusque simul ac aures intumescunt, vena deinde Coronaria, & Media. Imo continuo si flatus urgeatur, tandem ipse adeps *r*) qui
basi

injectione opus est, quam violentiae adcurare queat qui experimenta haec non admittit DUVVERNOI. *Mét. Petr.* Vol. II. 295. seqq. sed in recente Corde (VIEVSS. p. 104.) sola pressio sanguinem per ea vasa intra Cor propellit. Hisce etiam ductibus ultimae cruentaeque Polyporum radices infigi solent. VIEVSS. c. XV. p. 100. conf. DAMIAN. SINOP. *Parerg. Med.* §. 80. quod & in utroque ventriculo frequenter in cordibus morbo aliquo diuturno enectorum contigit videre.

o) VIEVSSENS. *Sinus veineux de l'oreille droite* p. 46. T. IV. f. 1. III. T. XI. f. 1. L. LANCIS. T. V. k k. Eum finum, flatu adacto per Arterias turgentem bullisque plenum vidimus.

p) VIEVSS. p. 47. & T. IV. f. 1. 2.

q) id. p. 24. idemque per arteriam Pulmonalem succedere. Manifestum

basi cordis adjacet, in bullas elevatus unionum racemos exprimit, Valvulaeque Coronariae inter suas membranas recepto aëre instar sacculorum turgent.

§. XXI.

Per has vias magna copia sanguinis ex Arteriis, & Venis Coronariis, Corde in contractionem nitente expellitur, atque admiscetur sanguini qui paulo post ex Ventriculis ejus expelletur. An ut fermenti instar suscitetur ejus motum *a*)? an quod longa nimis ex arteriis per venas via, neque expedita satis sanguini in majori motu cordis rapidissime fluenti *b*)? an in primis haec via est qua se evacuat in utrumque Ven-

festum indicium secretionis, quae sine medio fit, adipis in cellulas arteriis adpensas. Eas quandoque occupat Cera arteriis injecta, decolor equidem, ponderosa cinnabari non facile sequente fluidam materiem. SCHVLZ. *Com. Lit.* 1731? spec. V.

- a*) Sententia haec fuit VIEVSSEII c. II. XVI. &c. neque omnino vana est. Sanguis enim Coronariis Vasis impulsus, omnium integerrima vi cordis agitatus, per patulas Anastomoses in Venas transit, aut Venas plane non subit, nihil discernit, moram nequit brevissimam, impellitur vi maxima. Est ergo fluidissimus, cruoremque Venosum diluere, ruboremque ejus intendere potest, ruberrimus ipse. Unde discrimen quo inter sanguinem Venae Cavae eumque Arteriae Pulmonariae observavit LANCIS. Prop. XLV. p. 71.
- b*) omnino LANCIS. Prop. XLV. p. 71. Breviorem enim hanc viam esse vel ex eo discimus, quod aër ex Arteriis longe citius in Cava Cordis se penetret quam in venas.

Ventriculum Arteria Profunda? ut quae venis comparibus careat c).

§. XXII.

Adcipit ergo utraque Arteria Coronaria sanguinis sui majorem partem a) in Cordis diastole, eundemque effundit in primo ad systolen nixu, quo Cor expallescit. Est ergo sanguinis stadium omnium brevissimum in Vasis coronariis, & circuitus intra quodlibet duorum pulsuum intervallum absolutus. Quare in Corde rariores morbi q), rarae nisi ex causis externis inflammationes, rara ulcera.

c) Necessaria omnino, neque alia videtur via esse sanguini hujus Arteriae in cor redituro. Quare Aër Arteriae Coronariae sinistrae (cujus ramus est Profunda) impulsus in utrumque Ventriculum projicitur. Vasa vero ipsa haec exhalantia an Arteriae? an vero Venae? hoc videtur sentire LANCIS, p. 70. Illud suadet experimentum nostrum §. XX. n. n. ratio ex not. b. hujus §. XXI. Liberrima tamen Vasis hisce communicatio cum Venis etiam, suadet id experientia. An ergo ex Arteria se in Venam mutante prodeunt?

a) §. XVI. unde cor relaxatum rubet.

b) Non ignoro passim in Corde inflammationes, ulcera, observata esse. Ipse nuper Cor cum Pericardio carneis fibris ex mucrone adscendentibus connatum vidi, sine ullo quantum novi hominis incommodo. Sed morborum in Corde numerus, ad numerum morborum in Pulmone hepate, &c. sedem figentium, rationem fere nullam habet.

F I N I S.

